

Ogsaa et helt andet Tidsrum har Styffe viet sit Arbejde som Forfatter og som Udgiver, nemlig Gustav Adolfs og hans store Ministers Tid. Han udgav *Konung Gustaf II Adolfs skrifter* (1861), og dels udgav han, dels forestod han som Hovedleder Offentliggjørelsen af *Rikskansleren Axel Oxensternas skrifter och brefv axling*; 14 Bind ere udkomne af dette betydningsfulde V erk. Styffe besad et indgaaende Kjendskab til de svenske Arkivers Indhold, om han end kun i sine yngre Aar havde gjort Tjeneste ved dem; hans Kundskaber og Indsigt bleve da ogsaa stadigt benyttede ved Spørgsmaal om Arkivernes Ordning og Administration.

Styffes Opfattelse af den gamle Unionstid var stærkt svensk præget, i sin Fremstilling af Kong Hans Regering var han saaledes urimelig haaard mod denne Konge, og Danske have flere Gange polemiseret mod hans Opfattelse, uden at de dog derfor nogensinde have glemt Styffes store videnskabelige Fortjenester — allerede 1867 var han bleven optaget til Medlem af det danske Videnskabernes Selskab — og til flere danske L erde var han knyttet ved trofast Venskab.

Joh. Stp.

Gaston Boissier, Professor i latinsk Litteratur ved Collège de France og Sekretær ved det franske Akademi, f. 1823, er død 10. Juni 1908. I sin omfattende Forfattervirksomhed, der udmærkede sig ved en Forening af livlig og elegant Fremstilling og grundige Studier, behandlede han v esentligst litteratur- og kulturhistoriske samt arkæologiske Emner fra Roms Historie i Slutningen af Republikken og i den første Kejsertid (*Cic ron et ses amis, La religion romaine d'Auguste aux Antonins, L'opposition sous les Cæsars, Tacite og Promenades arch ologiques. Rome et Pomp i*). Ved Siden heraf har han til *Collection des grands  crivains français* skrevet om *Madame de Sevign * og *Saint Simon*.

Den h jtansete Professor i Filosofi og P dagogik ved Berlins Universitet Friedrich Paulsen, f. 1846 i Langenhorn i Slesvig, er død 16. August 1908. Her skal om ham, der hørte til den nuv erende tyske Videnskabs bedste og mest frisindede Mænd, kun anfores, at han vistnok var den indsigts-

fuldeste og med størst Vidsyn udrustede Kender af den moderne Dannelse og Undervisnings Historie, særlig for Tysklands Vedkommende. Herom afgiver Vidnesbyrd hans *Geschichte des gelehrten Unterrichts auf den deutschen Schulen und Universitäten*, 2. Aufl. 1—2 Bd., 1896—97, et Værk, som ved dets Lærdom og upartiske Vurdering har stor Betydning ogsaa for Tysklands almindelige kulturelle Historie. En højst interessant lille Oversigt over samme Emne, men ogsaa omfattende Folkeundervisningen, gav han 1906 i *Das deutsche Bildungswesen in seiner geschichtlichen Entwicklung* (i Samlingen *Aus Natur und Geisteswelt*).

Den 21. April 1908 døde Theodor von Sickel, hvis Navn hører til de største i vor Tids Historiegranskning. Født 1826 i Nordtyskland blev Sickel tidlig knyttet til Universitetet i Wien og det nylig oprettede *Institut für oesterreichische Geschichtsforschung*. I en lang Aarrække var han her den ledende Mand og bragte Institutet til høj Blomstring; 1892 forlod han det dog for i Rom at organisere det østrigske Institut ved Vatikanerarkivet, og her virkede han til 1901. Sickels Omraade er fremfor alt Diplomatiken, og denne vigtige historiske Hjælpevidenskab, som i lang Tid havde været noget stillestaaende, har han bragt i nyt Flor; for den Prøvelse af Aktstykkers Ægthed, som er det centrale i Diplomatiken, har han udviklet klare Principer, og med stort praktisk Blik har han vidst at udnytte Fotografien, som tillader Forskeren at samle tro Gengivelser af Aktstykker, selv om de originale Breve er spredte over hele Evropa. Sammen med Sybel har Sickel ogsaa udgivet det prægtige Facsimileværk: *Kaiserurkunden in Abbildungen*; men hans egentlige Hovedværk er den Udgave af de ældste tyske Kejserebreve fra Karolingernes og Ottonernes Tid, som han har leveret til *Monumenta Germaniæ*.

Kr. E.

I Dagene fra den 6. til 12. August afholdtes i Berlin en *international Kongres for historiske Videnskaber*. Det var den fjerde i Rækken af saadanne Kongresser og talrigt besøgt. Medlemsantallet var omtr. 1050; deraf var det aldeles overvejende Antal Tyskere; en Del Englændere og Amerika-